

Юди - самодиви.

(Нар. пѣсень).

Славка си болна лежеше,
Майка ѝ срѣща стоеше,
Люти ѝ мухи бранѣше
И клонъ босилекъ държеше.
Славкина мама думаше:

„Славке ле, мила мамина,
Отъ какво лежишъ и болишъ?

Право ми кажи, не лъжи!“

Славка мами си думаше:

„Милинка моя, мамо ле,

Като ме питашъ да кажа,

Да кажа да н' те излъжа.

Знаешъ ли, мамо, помнишъ ли

„Разпасанската недѣля“,

Като за вода отидохъ

На студенъ — бистъръ кладенецъ

На една върба седѣха

Двѣ юди, двѣ самодиви,

Тѣ ми босилекъ искаха,

Азъ не имъ дадохъ босилекъ

И тѣ ме с' вода срѣсиха

Оттогазъ лежа и боля,

Деветъ е годинъ станало,

Деветъ дюшега изгноихъ,

И деветъ бѣли чаршави,

Деветъ пѣстри възглавници

И деветъ пѣстри юргани.“

Радущъ Вълчевъ.

